

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפי' קן קולמוסא וקן מגילתא.	רב אשי:								◆	■	◇	1.
המביא גט ממדינת הים, אפי' הוא בבית וסופר בעלייה, הוא בעלייה וסופר בבית, אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר	תניא כוותיה דרב אשי:								■	■	◇	1.
הוא בבית וסופר בעלייה הא לא קא חזי ליה						?			■			1.
אלא לאו כגון דשמע קן קולמוסא וקן מגילתא.									■		◇	1.
אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר.	אמר מר:								■		◇	1.
מאן?									^			1.
אילימא שליח									!			1.
השתא הוא בבית וסופר בעלייה דלא חזי ליה - אמרת כשר, נכנס ויוצא מיבעיא?									?			1.
אלא סופר									!			1.
פשיטא, משום דנכנס ויוצא נפסליניה?									?			1.
לא צריכא, דנפק לשוקא ואתא, מהו דתימא איניש אחרינא אשכחיה ואמר ליה, קמ"ל.									!		◇	1.
בבל - רב אמר: כא"י לגיטין	איתמר: [רב]								◆	■	◇	1.
כחז"ל.	שמואל:								◆	■	◇	1.
לימא בהא קא מיפלגי									■			1.
לפי שאין בקיאתן לשמה, והני גמירי	דמר סבר:								◆	■	■	1.
לפי שאין עדים מצויין לקיימו, והני נמי לא שכיחי	ומ"ס:								◆	■	■	1.
ותסברא? הא רבה אית ליה דרבא									?			1.
אלא, דכ"ע בעינן לקיימו									!		◇	1.
כיון דאיכא מתיבתא מישכח שכיחי	רב סבר:								◆	■	!	1.
מתיבתא בגירסיהו טרידי.	שמואל סבר:								◆	■	!	1.
עשינו עצמינו בבבל כא"י לגיטין, מכי אתא רב לבבל.	איתמר נמי-ר' אבא אמר רב הונא:								■	■	◇	1.
מרקם למזרח, ורקם - כמזרח, מאשקלון לדרום, ואשקלון - כדרום, מעכו לצפון, ועכו - כצפון	מתירב ר' ירמיה, ר' יהודה:								■	?	◇	1.
והא בבל לצפונה דא"י קיימא, דכתיב: (ירמיהו א') ויאמר ה' אלי מצפון תפתח הרעה									?			1.
עכו - כא"י לגיטין	ותנן, ר"מ:								■	?	◇	1.
ואפי' ר"מ לא קאמר - אלא בעכו דמקרבא, אבל בבל דמרחקא לא									?		◇	1.
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: לבר מבבל.									!		◇	1.
עד היכן היא בבל?									^			1.
כמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לגיטין	רב פפא:								◆	!	◇	1.
מחלוקת ליוחסין, אבל לגיטין - דברי הכל עד ארבא תניינא דגישרא.	רב יוסף:								◆	!	◇	1.
רב חסדא מצריך מאקטיספון לבי ארדשיר, ומבי ארדשיר לאקטיספון לא מצריך.	[רב חסדא]								!		◇	1.
לימא, קסבר: לפי שאין בקיאתן לשמה, והני גמירי									■			1.
ותסברא? והא רבה אית ליה דרבא									?			1.
אלא, דכ"ע בעינן לקיימו, והני כיון דאולי לשוקא להתם, הנך ידעי בחתימות ידא דהני, והני בדהנך לא ידעי, מ"ט? בשוקיהו טרידי.									!		◇	1.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator									
גיטין-המביא גט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מזריך מערסא לערסא.	רבה בר אבוח:										◇
מזריך משכונה לשכונה.	רב ששת:										◇
מזריך באותה שכונה.	רבא:										◇
והא רבא הוא דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימן										ז	◇
שאני בני מחוזא, דניידי.										!	◇
רב כהנא אייתי גיטא, ולא ידענא אי מסורא לנהרדעא אי מנהרדעא לסורא, אתא לקמיה דרב	רב חננין מישתעי:										◇
צריכנא למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא?	א"ל: [רב כהנא]										^
לא צריכת, ואי עבדת אהנית.	אמר ליה: [רב]										!
מאי אי עבדת אהנית?											^
דאי אתי בעל מערער, לא משגחינן ביה											!
מעשה באדם אחד שהביא גט לפני רבי ישמעאל, אמר לו: צריך אני לומר בפני נכתב ובפני נחתם או איני צריך?	כדתניא:										◇
בני, מהיכן אתה?	אמר לו: [רבי ישמעאל]										◇
אמר לו: רבי, מכפר סיסאי אני											◇
צריך אתה לומר בפני נכתב ובפני נחתם, שלא תזוקק לעדים.	אמר לו: [רבי ישמעאל]										◇
לאחר שיצא נכנס לפניו רבי אלעאי											◇
רבי, והלא כפר סיסאי מובלעת בתחום ארץ ישראל, וקרובה לציפורי יותר מעכּן	אמר לו: [רבי אלעי]										◇
עכו - כארץ ישראל לגיטין	ותנן, רבי מאיר:										◇
ואפי' רבנן לא פליגי עליה דר"מ - אלא בעכו דמרחקא, אבל כפר סיסאי דמקרבא - לא											◇
שתוק, בני, שתוק, הואיל ויצא הדבר בהיתר יצא.	אמר לו: [רבי ישמעאל]										!
הא איהו נמי שלא תזוקק לעדים קאמר ליה											◇
לא סיימוה קמיה.											!
גיטין הבאים משם לכאן, אין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם.	שלח ליה ר' אביתר לרב חסדא:										◇
לימא, קסבר: לפי שאין בקיאין לשמה, והני גמירי											◇
ותסברא? והא רבה אית ליה דרבא											◇
אלא, דכ"ע בעינן לקיימן, וכיון דאיכא רביס דסלקי ונחתו, מישכח שכיח.											!
מאן לימא לן דר' אביתר בר סמכא הוא?	רב יוסף:										◇
ועוד, הא איהו דשלח ליה לרב יהודה: בני אדם העולין משם לכאן הן קיימו בעצמן (יואל ד') ויתנו (את) הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו, וכתב ליה בלא שירטוט	[רבי אביתר]										◇
שתים כותבין, שלש אין כותבין	וא"ר יצחק:										◇
שלש כותבין, ארבע אין כותבין	במתניתא תנא:										◇
אטו כל דלא ידע הא דר' יצחק לאו גברא רבה הוא? בשלמא מילתא דתליא בסברא - לחיי, הא גמרא היא, וגמרא לא שמיע ליה	א"ל אביי:										!
ועוד, הא ר' אביתר הוא דאסכים מריה על ידיה											!
דכתיב: (שופטים י"ט) ותזנה עליו פילגשו, רבי אביתר אמר: זבוב מצא לה	[רבי אביתר]										◇
נימא מצא לה	ר' יונתן:										◇

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואשכחיה ר' אביתר לאליהו, א"ל: מאי קא עביד הקב"ה? א"ל: עסיק בפילגש בגבעה, ומאי קאמר? אמר ליה: אביתר בני כך הוא אומר, וינתן בני כך הוא אומר, א"ל: ה"ו, ומי איכא ספיקא קמי שמיא? א"ל: אלו ואלו דברי אלהים חיים הן זבוב מצא ולא הקפיד, נימא מצא והקפיד.												
זבוב בקערה, ונימא באותו מקום, זבוב - מאיסותא, ונימא - סכנתא.	רב יהודה:											◊
אידי ואידי בקערה, זבוב - אונסא, ונימא - פשיעותא.	איכא דאמרי:											◊
לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתירה, והפילה כמה רבבות מישראל.	רב חסדא:											◊
כל המטיל אימה יתירה בתוך ביתו, סוף הוא בא לידי שלש עבירות: גילוי עריות, ושפיכות דמים, וחילול שבת.	רב יהודה אמר רב:											◊
הא דאמרי רבנן: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה, עשרתם? ערבתם? הדליקו את הנר: צריך למימרנהו בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה.	רבה בר בר חנה:											◊